

Amendement

Wijzigen artikel 4, lid 3, onder 4 b: pgb

Raadsvoorstelnummer: 319001

Onderwerp: Integrale verordening Jeugdhulp en WMO

De raad van de gemeente Houten in de vergadering bijeen d.d.: 17 november 2020

Ondergetekende(n) stelt/stellen het volgende amendement voor:

Het bepaalde in artikel 4, lid 3, onder 4 b dat luidt:

4b. Het tarief voor een zelfstandig ondernemer bedraagt maximaal de kostprijs van de goedkoopst adequate voorziening in zorg in natura min 17% overheadkosten.

Te wijzigen in:

4b. Het tarief voor een zelfstandig ondernemer maximaal de kostprijs van de goedkoopst adequate voorziening in zorg in natura min 17% overheadkosten, tenzij aannemelijk is dat dit percentage niet toereikend is om zorg in te kopen.

Toelichting:

Het is onvoldoende duidelijke of ZZP-ers/ kleine ondernemers kostendekkend zorg kunnen leveren voor het voorgestelde tarief. Het college moet dit volgens de regels van de VNG aantonen. Dit is onvoldoende gebeurd.

Nadere toelichting:

De raad heeft 5 juni 2019 unaniem een amendement aangenomen, omdat er een onvoldoende onderbouwing voor tarief PGB jeugdhulp voor ZZP-ers en/ kleine organisaties in de jeugdzorg tot en met 9 medewerkers, was opgenomen. De raad hier daarom een nieuwe tekst aangenomen voor het tarief voor ZZP-ers/ kleine organisaties: 75% van de goedkoopste adequate voorziening in natura, tenzij aannemelijk is dat dit percentage niet toereikend is om zorg in te kopen.

In het nieuwe voorstel van het college, wordt voorgesteld om de tarieven voor een PGB te wijzigen, zodat ZZP-ers voortaan 83% van de goedkoopste adequate zorgaanbieder in natura wordt geboden. Een verbetering ten opzichte van de eerder genoemde 75%. Echter er wordt geen onderbouwing van het tarief gegeven. Hiermee is het wederom onduidelijk of door deze lagere tarieven ZZP-ers of kleine jeugdhulp organisaties mogelijk niet of net aan uit te kosten komen. De bovengenoemde wijziging biedt wel het gewenste plafond tarief, zodat geen excessieve tarieven kunnen worden afgedwongen.

Het college stelt in geval dat in afgelopen periode, als ZZP-ers of kleine organisaties in de jeugdhulp hogere tarieven dan 75% van de goedkoopste adequate voorziening in natura vroegen, dat men in alle gevallen met aanbieders in gesprek is gegaan en men tot een passende oplossing is gekomen. Oftewel dat men met de betreffende aanbieder tot akkoord op het tarief is gekomen, ofwel door het betalen van een eigen bijdrage door de betrokken ouder. Belangrijke vraag is ook welk probleem wordt opgelost met een 83% tarief, als in praktijk geen problemen worden ondervonden. Het college heeft grip op de kosten, en het aantal PGB's is beperkt; in eerste halfjaar 58 individuele cliënten.

Tenslotte is niet duidelijk of de keuzevrijheid van een PGB voor alle inwoners, kan worden gewaarborgd. Het risico bestaat dat straks vrijwel alleen maar zorg wordt verleend door gecontracteerde instellingen door de gemeente.

Ondertekening en naam:

Pascal Ooms
SGP

Marjan Boonzaaijer
D66

Will Mossink
PvdA

Wayne Wilson
Houten Anders!

Frank van der Mij
ITH

V: 13 (SGP, D66, PvdA, Houten Anders, ITH)
T: 16 (VVD, CDA, ChristenUnie, GroenLinks, Groep aanen)

Artikel 12. Regels voor pgb

De wijze waarop de hoogte van het pgb wordt vastgesteld

In het tweede lid is de wijze waarop de hoogte van een pgb door het college wordt vastgesteld vastgelegd (zoals verplicht op grond van artikel 2.9, aanhef en onder c, van de wet). Het betreft de substantiële materiële norm- en kaderstelling, in de vorm van een berekeningswijze voor het bepalen van de hoogte van pgb's, die iedere keer als uitgangspunt genomen wordt. Een op basis van deze berekeningswijze vastgesteld budget moet de jeugdige of zijn ouders in staat stellen de jeugdhulp die tot de benodigde individuele voorziening behoort van derden te betrekken (artikel 8.1.1, eerste lid, van de wet). Met dien verstande dat het college een pgb kan weigeren voor zover de kosten van het betrekken van de jeugdhulp van derden hoger zijn dan de kosten van de individuele voorziening in natura (artikel 8.1.1, vierde lid, aanhef en onder a, van de wet).

Dit alles laat onverlet dat het college bevoegd is om een lager tarief te hanteren dan het gehanteerde tarief voor zorg in natura, mits dat tarief de jeugdige of zijn ouders maar in staat stelt om tijdig de noodzakelijke kwalitatief goede jeugdhulp van derden te betrekken. Een grond om een lager tarief te hanteren zou bijvoorbeeld kunnen zijn dat de jeugdhulp zal worden betrokken van een solistisch (zelfstandig) werkende jeugdhulpverlener met aanzienlijk lagere overheadkosten dan grotere jeugdhulpaanbieders die namens het college de zorg in natura verlenen.

Het is telkens aan het college om (cijfermatig) te onderbouwen hoe in de betreffende situatie de hoogte van het pgb is bepaald en om te onderzoeken of – en te onderbouwen dat – het budget inderdaad toereikend is om de benodigde jeugdhulp tijdig van derden te kunnen betrekken. Met andere woorden, de bewijslast met betrekking tot de 'toereikendheid' ligt bij de gemeente. Het is evenwel aan de betrokkenen om eventuele bijzonderheden aan te kaarten.

Er is bewust gekozen geen 'harde' vaststaande tarieven op te nemen. Het hanteren hiervan zou er immers toe kunnen leiden dat weliswaar gehandeld wordt overeenkomstig de berekeningswijze en tarieven van de verordening, maar dat de uitkomst een pgb-hoogte is waarmee de jeugdige of zijn ouders niet in staat zijn de benodigde jeugdhulp van derden te betrekken. Om 'schijnzekerheid' te voorkomen kiest de gemeente er in plaats daarvan voor om de raad hier de essentialia vast te laten leggen en zo de pgb-verstrekkingsbevoegdheid van het college nader vorm te geven. Hoe het college voornemens is uitvoering te geven aan deze bevoegdheid, hoe zij de beoordelings- en beleidsruimte interpreteert en invult, dat zet het college uit het oogpunt van transparantie en duidelijkheid uiteen in een beleidsregel.

Met het hanteren van de in de verordening neergelegde berekeningswijze wordt de hoogte van een pgb in belangrijke mate bepaald door wat het de gemeente zou kosten als het de betreffende individuele voorziening in natura zou verstrekken ('de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate individuele voorziening in natura'). De tarieven die de gemeente hiervoor overeen is gekomen met aanbieders – evenals de tariefdifferentiatie – kunnen opgenomen worden en de beleidsregel, maar uitdrukkelijk als uitgangspunt. Niet als 'harde' vaststaande tarieven. Dat strookt immers enerzijds niet met het karakter van de beleidsregel en anderzijds niet met het uitgangspunt dat er telkens maatwerk geleverd moet worden. Als in een individueel geval aantoonbaar is dat berekeningswijze van de verordening – met toepassing van deze tarieven – leidt tot een pgb-hoogte waarmee de jeugdige of zijn ouders niet in staat zijn de benodigde jeugdhulp van derden te betrekken, dan wordt er in dat geval van de tarieven afgeweken. Uiteraard nog steeds met de kanttekening dat het college een pgb kan weigeren voor zover de kosten van het betrekken van de jeugdhulp van derden hoger zijn dan de kosten van de individuele voorziening in natura.